

ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ: ՍՈՒՐՔ
SPECIAL TOPIC: HOLY

I. Հին Կտակարան (նկարագրված է հիմնականում Եսայի գրքից)

Ա. *kadosh* տերմինի (BDB 872, KB 1072) ստուգաբանությունը անորոշ է, հնարավոր է, քանանական (այսինքն՝ Ուգարտական): Հնարավոր է, որ արմատի մի մասը (այսինքն՝ *kd*) նշանակում է «բաժանել»: Սա հանրաճանաչ սահմանման աղբյուրն է՝ «առանձնացված Աստծո գործածության համար (քանանական մշակույթից, տես՝ 2 Օր. 7: 6, 14:2,21, 26:19)»:

Բ. Այն վերաբերում է Աստծո ներկայությանը բաներում, վայրերում, ժամանակներում և մարդկանց մեջ: Այն չի հանդիպում Ծննդոցում, սակայն տարածված է Ելից, Ղևտացոց և Թվոց գրքերում:

Գ. Մարգարեական գրականության մեջ (հատկապես Եսայիա և Ովսիա) նախկինում եղել է անձնական տարր, բայց նախապես չի շեշտվում (տես՝ Հատուկ Թեմա. Սուրբը): Այն դառնում է Աստծո էությունը բնութագրելու ձև (տես՝ Ես. 6:3): Աստված սուրբ է: Նրա բնավորությունը ներկայացնող անունը Սուրբ է: Նրա ժողովուրդը, ովքեր պետք է բացահայտեն Իր կերպարը կարիքավոր աշխարհին, սուրբ են (եթե նրանք հնազանդվում են հավատքով ուխտին):

1. ԱԾԱԿԱՆ, BDB 872, ԾՊՂ, «սուրբ» օգտագործվում է

ա. Աստված, Ես. 5:16, 6: 3 (երեք անգամ), տես՝ Հատուկ Թեմա. Սուրբը
բ. Նրա անունը, Ես. 40:25, 49:7, 57:15գ. Նրա բնակվելու տեղը, Ես. 57:15
դ. Նրա Շաբաթը, Ես. 58:13

2. ԲԱՅ, BDB 872, ԾՊՂ «առանձնացնել», «նվիրվել»

ա. Աստծո բնավորությունը, Ես. 5:16, 29:23
բ. Աստված, Ես. 8:13, 65: 5
գ. Աստծո հրեշտակները, Ես. 13: 3
դ. Աստծո անունը, Ես. 29:23
ե. փառատոն, Ես. 30:29
զ. Օծյալ, նվիրված մարդիկ, Ես. 66:17

3. ԳՈՅԱԿԱՆ, BDB 871, ԾՊՂ, «առանձնացում», «սրբություն»,

ա. սուրբ սերունդ, Ես. 6:13
բ. սուրբ լեռ, Ես. 11:9, 27:13, 56:7, 57:13, 65: 11,25, 66:20
գ. առանձնացնել, Ես. 23:18
դ. սրբության ձև, Ես. 35: 8
ե. սրբավայր, Ես. 43:28, 62:9, 64:11
զ. սուրբ քաղաք, Ես. 48: 2, 52:1
է. Սուրբը, Ես. 49: 7 (տես՝ Հատուկ Թեմա. Սուրբը)
ը. սուրբ բազուկ, Ես. 52:10
թ. Սուրբ օր, Ես. 58:13
ժ. սուրբ ժողովուրդ, Ես. 62:12
ի. Սուրբ Հոգի, 63: 10,11
լ. Աստծո գահը, Ես. 63:15
խ. սուրբ վայր, Ես. 63:18
ծ. սուրբ քաղաքներ, Ես. 64:10

Դ. Աստծո ողորմությունը և սերը անբաժանելի են ուխտերի, արդարության և էական բնույթի աստվածաբանական գաղափարներից: Այստեղ է Աստծո լարվածությունը ոչ սուրբ, մեղավոր, ապստամբ մարդկության հանդեպ: Մի շատ հետաքրքիր հոդված կա կապված Աստծո ողորմության և սուրբ լինելու հետ, Robert B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament*, էջ 112-113:

II. Նոր Կտակարան

Ա. Նոր Կտակարանի հեղինակները (բացի Ղուկասից) եղել են եբրայերեն մտածողներ, բայց գրել են Կոյնե հունարենով: Նոր Կտակարանի եկեղեցին օգտագործել է Հին Կտակարանի

հունարեն թարգմանությունը՝ Սեպտուագիտան: Հին Կտակարանի հունարեն թարգմանությունն էր, ոչ թե դասական հունարեն գրականությունը, մտածողությունը կամ կրոնը, որը վերահսկում էր նրանց բառապաշարը:

- Բ. Հիսուսը սուրբ է, քանի որ Նա Աստծուց է և Աստծո նման է (տես՝ Ղուկ. 1:35, 4:34, Գործք 3:14, 4: 27,30, Հայտ. 3: 7): Նա Սուրբ և Արդար է (տես՝ Գործք 3:14, 22:14): Հիսուսը սուրբ է, քանի որ Նա անմեղ է (տես՝ Հովհ. 8:46, 2 Կոր. 5:21, Եբր. 4:15, 7:26, 1 Պետ. 1:19, 2:22, 1 Հովհ. 3: 5):
- Գ. Քանի որ Աստված սուրբ է (տես՝ Հովհ. 17:11, 1 Պետ. 1: 15-16, Հայտ. 4: 8, 6:10), Նրա զավակները պետք է սուրբ լինեն (տես՝ Ղևտ. 11:44-45, 19:2, 20:7,26, Մատթ. 5:48, 1 Պետ. 1:16): Քանի որ Հիսուսը սուրբ է, Նրա հետևորդները պետք է սուրբ լինեն (տես՝ Հռոմ. 8: 28-29, 2 Կոր. 3:18, Գաղ. 4:19, Եփես. 1: 4, 1 Թեսաղ. 3:13, 4: 3, 1 Պետ. 1:15): Քրիստոնյաները փրկվել են, ծառայելու Քրիստոսանմանության մեջ (սրբություն):